

ט' בתמוז התשפ"ו 24.6.2026 – ט"ז תמוז התרפ"ד 18.7.1924

ג'וליה, אמא שלי היקרה, האהובה, אני מתקשה לדבר עלייך במושגי העבר.
102 שנים חיית בעולם הזה והיום את הולכת לעולמך.
הנני סמוך ובטוח שגם שם – בעולם הבא, נשמתך תמשיך להפיץ אור, אהבה
ושמחה כמו שהיית, עשית ופעלת במשך כל ימי חייך.
בחיוך מאיר פנים, באופטימיות, תמיד עם מילה טובה, בסבלנות ואוזן קשבת,
באחריות, בהתחשבות ובמוכנות לסייע ולעזור היכן שאפשר וצריך.
משחר נעוריך היית סוציאליסטית, קיבוצניקית (בלי מרכאות), ציונית ויהודיה
גאה.

לא לחינם בחרת בשם יהודית לשמך העברי. כשעלית ארצה בגיל 24, פקיד
משרד הפנים רשם את שמך בתעודות הזהות כגאולה – ובאה לציון גאולה!
WHAT'S IN A NAME?
THAT WHICH WE CALL A ROSE
BY ANY OTHER NAME
WOULD SMELL AS SWEET

אמירה זו נכונה גם לגבי שלושת שמותייך – ג'וליה – יהודית – גאולה.
לא לחינם נזכרתי בציטוט היפה הזה ממחזהו של שייקספיר – ROMEO &
JULIET
אמא, כשמה כן היא – A TRUE JEWEL
אבא היה אוהב לומר שכאשר הוא נפגש בך לראשונה בגיל 18, היית בעיניו
כיהלום גולמי וככל שעברו השנים יחדיו בצוותא במשך 80 שנה, נהיית בהדרגה
ליהלום מלוטש!
(בעזרתו הנדיבה כמובן).
זו למעשה רק חצי אמת...

להבנתי, אמא הייתה אחת מאותם יחידי סגולה שנולדו כיהלום מלוטש!
אמא הייתה אישה צנועה, ענווה, חכמה ואוהבת.
היא עשתה כל מה שנדרש בשמחה, במינימום דרישות וללא תלונות. היא נתנה
את כל כולה למען הכלל, הקיבוץ והמשפחה.

היא הגשימה הלכה למעשה, את האידיאלים והערכים בהם דגלה והאמינה בלב
שלם! ונפש חפצה!

אמא הייתה באמת מיוחדת! מופת למסירות והקרבה.
ניתן לומר (בלי שמץ של הגזמה) שכאשר אמא נולדה, שברו את השטאנץ –
התבנית ממנה היא הייתה עשויה.
היי שלום אמא.

כולי תקווה שמשאלת ליבך האחרונה תתגשם ביקום שמעבר ותזכי להתאחד
עם אבא/אריה אהוב ליבך ושיהיו לך חיים טובים ושמחים עם הרבה ספרים
ותשבצים, חיים מלאי משמעות ואהבה גם בגלגול הבא. אמן!
היי שלום אמא. את תחסרי לנו מאד! לי, לכל המשפחה ולכל מוקיריך באשר
הם.

נוחי על משכבך בשלום.

עמוס

